

РЕШЕНИЕ

№ 26290

гр. София, 03.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 03.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **4461** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ),
във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. Б., гражданин на С. срещу решение № 10627/08.10.2024г. на
председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец и
хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва
да бъде отменен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на
административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят – А. А. Б., редовно уведомен, не се явява, представлява се
от адв. Т. Л. Х., която поддържа жалбата и твърди, че по отношение на А. А. Б. са налице
предпоставките за предоставяне на бежански или хуманитарен статут. Процесуалният
представител на жалбоподателя излага становище, че предвид положението в С. би бил
застрашен живота на А. А. Б..

Ответникът Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет – редовно
призован, се представлява от юрк. Г., която оспорва жалбата и моли решението на ДАБ да бъде
потвърдено като правилно и законосъобразно, като поддържа, че лицето не отговаря на условията
на чл.8 и чл.9 ЗУБ.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на
страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба за предоставяне на международна
закрила с вх.№ ОК-13-1354/29.07.2024 г. от А. А. Б. с ЛНЧ: [ЕГН], от мъжки пол, [дата на

раждане] в [населено място], обл.Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание – мюсюлманин – сунит, семейно положение – женен. На същата дата е съставен регистрационен лист (стр.71) на жалбоподателя. Личните данни на лицето са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, а в хода на производството лицето е представило фотокопие на индивидуално извлечение от граждански регистър, издадено от С..

На 26.08.2024 г. с А. А. Б. е проведено интервю, като въпросите и отговорите са обективирани в протокол с рег. № УП-23574/26.08.2024 г. (стр.47 и сл.). Сирийският гражданин заявява, че е напуснал държавата си по произход и е преминал нелегално в Турция, където е останал 10 дни. Твърди, че нелегално е преминал на територията на Република България, с 12 души група и трафикант на 20.07.2024 г.

Молителят мотивира молбата си за закрила с причини от личен характер и посочва и общото положение в С.. По време на проведеното интервю същият твърди, че тъй като къщата им е изгоряла, няма лична карта и няма как да представи документ за самоличност. Твърди също, че има брат, който е живял в Германия, като преди 3 месеца и той е пристигнал в България. Посочва, че това е първата му подадена молба. Твърди, че не е бил в Европа, няма визи или разрешителни за влизане в Европа и няма паспорт. Посочва, че е избрал България, защото има сигурност и няма война. Разказва, че не е имал проблеми заради етноса си, че е живял е в [населено място], обл. Д. А., като селото е на 40 км. от [населено място]. Относно населеното място обяснява, че селото е под контрола на кюрдите – сирийски демократични сили КСД [населено място] е разделен на 2 части, част е под контрола на редовната армия, а другата под контрола на КСД. Разказва също, че е пътувал в С. А. преди 2011 г. за 2 години, тъй като баща му е работил там е и отишъл на гости, но през 2011 г. се е върнал в С.. По отношение на семейното положение разказва, че е женен и има шест деца от съпругата му Н. Х. А.. Твърди, че са женени от 2016 г., но няма издаден граждански брак заради ситуацията. Молителят разказва, че децата и съпругата му не са дошли с него, защото иска да напуснат страната легално, а другата причина за това е финансова.

Разказва още, че е учил до 7 клас, занимавал се е с дограма и железария, не е служил в армията, няма военно обучение и подлежи на военна служба в редовната сирийска армия към кюрдите, но е отказал да отиде в армията поради опасното положение в страната. Молителят твърди, че не е бил член на въоръжена групировка, не е имал проблеми с властите в С., не е бил свидетел на военни действия, но е бил свидетел на сражения в селото между ДАЕШ и свободната армия. Твърди, че понастоящем положението в селото е спокойно, като преди това е имало сражения, но той самият не е бил лично заплашван или неговото семейство. Посочва, че не му е оказвано физическо насилие освен от ДАЕШ пред 2017 г., когато е бил задържан за 7 дни и е бил бит по обвинения, че пуши. Твърди, че поради липса на финансови средства не е напуснал страната си по-рано, не иска да се връща с С. поради положението там. Изтъква, че редовната армия и кюрдите искат да се присъедини към армията, а той не иска, поради което не може да се върне на живее там. От страна на молителя са изложени опасения, че ако се върне може да бъде арестуван и задържан от властите или кюрдите, заради това, че не е служил, а и е участвал срещу кюрдите преди 1 година, когато е имало демонстрация срещу тях в селото. В заключение на интервюто лицето моли да получи редовни документи в България и да остане тук, тъй като я чувства като втора родина.

До приключване на административното производство молителят не е представил доказателства сочещи, че същият е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от

партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

С решение № 10627/08.10.2024 г. Председателят на ДАБ е отказал на молителя предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. За да постанови този резултат е приел, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец. Изложени са мотиви, че сирийският гражданин е напуснал С. не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в Европа. Отделно не са посочени никакви основателни опасения от преследване, визирани в чл.8, ал.1 ЗУБ, не се установява срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност да достигат до границата на преследване. В решението е посочено, че кандидатът не сочи релевантни причини, водещи до риск или обосноваващи опасения за преследване – не е осъждан, не е бил преследван от официалните власти в С., не е бил заплашван, не е имал проблеми по етнически или религиозни причини в С.. Административният орган е приел, че наличието на мнение против войната в С. не е достатъчно основание да се приеме, че лицето е подложено на преследване и в случая не е налице основателна причина за предоставяне на закрила. Обсъдено е, че сирийският гражданин заявява изрично, че не е бил издирван от лица и организации, не е получавал призовки по повод евентуална негова служба. Не се откриват данни спрямо него да са осъществени каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи, включително и по повод негова мобилизация.

С цел установяване на актуалната обстановка в държавата по произход на молителя са изискани и приложени Справка с вх. № ЦУ-1566/02.07.2024 г. и Справка с вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ към ДДБ при МС относно актуалното положение в С..

В хода на делото са представени актуални справки от 14.03.2025г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/.

От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения.

С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи

свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилно административният орган е приел, че за А. А. Б. не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, тъй като разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. Няма данни за съобщения събития, които да обуславят преследване и да сочат за нуждата от международна закрила.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата,

когато съдът се произнася по случая.

В тази връзка по отношение на актуалната обстановка в С., съдът взе предвид данните от информацията в приложените по административната преписка справки, както и тези от представените в хода на съдебното производство - Справка вх. № МД-02-159/14.03.2025 г. и Справка вх. № МД-02-160/14.03.2025 г. на Дирекция "Международна дейност" в ДАБ, като съобрази и данните от общодостъпни източници на информация за актуалното положение в страната след свалянето от власт на президента Б. А. през декември 2024 г. Предвид информацията в справките и данните от други – общодостъпни, източници на информация, съдът приема, че като цяло е налице подобряване на общата обстановка в С.. Поемането на държавната власт в страната от нови субекти не променя положението в негативна насока, доколкото от данните става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по скоро положителни и към днешна дата продължава да се работи активно за възстановяване на реда в страната. На фона на гореизложеното, информацията в медийното пространство и данните в Справка вх. № МД-02-159/14.03.2025г. за въоръжени сблъсъци в крайбрежни райони на С. в началото на март 2025г. не могат да обосноват извод за наличие на цялата територия на тази държава на фактически обстоятелства, които да са основание за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в случая. Общото положение в С. е по скоро обнадеждаващо що се отнася до обстановката със сигурността в повечето области на страната и спазването на правата на човека на фона на положението в С. до 8 декември 2024г., когато се стигна до смяната на властта там.

Макар обстановката в части от страната по произход на оспорвания да остава сложна и опасна, то не са налице ситуации, в които конфликтът понастоящем да е достигнал нива, при които съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства. Видно от изложеното по време на проведеното жалбоподателя интервю, той е нямал взаимоотношения с армията и полицията, и не е извършвал политическа или друга особена дейност. Следователно не може да се направи извода, че личното и общественото му положение предполагат същият да е в рискована група, чиято дейност да я постави в неблагоприятна позиция на фона на общата обстановка в С..

Наред с това от приложената по делото справка вх. № МД-02-160 от 14.03.2025 г. става ясно, че на 09.12.2024 г. администрацията за военни операции на сирийските опозиционни сили е обявила амнистия за всички военни, приети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А., както и е обявено че животът на войниците ще бъде в безопасност и не бива да бъдат нападани. В приложението Telegram коалицията свалила от власт президента Б. А. е обявила амнистия не само за военнослужещите, но и за наборниците и резервистите в С..

Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му и представляват официални свидетелстващи документи, които обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят.

Преценено съвкупно с всички доказателства по делото това означава, че за жалбоподателя явно не съществуват никакви обстоятелства, които да имат пряко отношение към личното му положение. Не се посочват конкретни факти, които да водят до извод, че лично за жалбоподателя съществува реална опасност. Основният мотив за

А. А. Б. е личен. Същият заявява, че не иска да служи в сирийската армия. Това обстоятелство обаче не е такова, че да води до признаване на хуманитарен статут. Видно от приетите по делото справки в С. няма безогледно насилие. За жалбоподателя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Жалбоподателят не е заявил член на семейството му да има предоставен статут в Република България.

Не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ). Жалбоподателят не се позовава на причини от хуманитарен характер. Причините от хуманитарен характер трябва да са такива, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут. Такава реална опасност по делото не се установява.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Б., гражданин на С. срещу решение № 10627/08.10.2024г. на председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: